ANUL XII No. 1517 — 6 PAGINI 3 LEI — Marți 20 Noembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon { Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

DUMINICA SPORTIVĂ ÎN IMAGINI

1) — Echipa A. S. Grănicerul, campioană națională de cross-country. — 2) Concurenții în drum spre ruine; — 3) Dinu Cristea urmat de Manea se apropie de potou; — 4) Echipa feminină de basket-ball a R. C. B.-ului; — 5) O fază interesantă la poarta Victoriei în matchul de eri cu Macabi: Constantinescu (Macabi) încearcă să marcheze cu capul, dar greșește și introduce balonul cu mâna în poartă, după care se prăbușește; — 6) Manea sosește primul în campionatul național de cross-country; — 7) Inginerul Kiki Dumitrescu, primul campion național de cross-country (1916) a asistat eri la marea probă; — 8) Paraschivescu, câștigă cross-ul juniorilor; — 9) Înaintea matchului Venus — România: schimbarea fanioanelor

VENUS-ROMANIA

Aspecte

Nimeni nu gândea că partida Venus-România va fi o partidă mare.

Toată lumea agățase tricoului negru medalia unei victorii ușoare și începând cu jurnalele care trecuseră chestiunea cu literă mică și terminând cu taxatorii tramvay-ului depe linia 14, veseli că au scăpat pe Duminecă aceasta de chin și înghesuială, într'o prohodeală generală echipa deja Cluj fusese înmormântată înainte chiar să joace.

Numai că românîștii au debarcat din tren cu gânduri mai sumbre decât cerul Capitalei care i-a primit. Cei 11 jucători și-au strâns rândurile și ridicând în sus mâinile (pe cele mai multe brațe românește stă cusută peteca numărului matricol al liceelor din Cluj), cei mai tineri echipieri din România s'au jurat să învingă.

Un fel de cruciadă a copiilor s'ar putea spune, căci cei mai mulți dintre jucători n'au nici 20 ani și trăiesc încă sub semnul de spaimă al cursurilor școlare.

Și așa s'a înfăptuit minunea că o echipă de mânji, tânără și însuflețită, s'a deslănțuit ca o vijelie dealungul terenului din splaiul Independenței.

Publicul tribunelor n'a știut ce să mai creadă, s'a aplecat mereu înainte să vadă mai bine, până și cerul a uitat să cearnă firele subțiri de ploaie peste capete și nervi

Spectatorii, puțin la început, îndeșesc pe timp ce trece scândura lucie a tribunei. Parc'ă s'a dat sfoară în țară că echipa campioană își trage ultimul răsuflet încolțită din toate părțile de descendenții lui Prâslea și Statu-Palmă.

Peste câmpul negru de sgură, tricourile albe ale Venusului punctează un joc de Domino. România, în gaben și albastru, pare suporterilor venusiști de bun augur.

— Batem la scor!... și Glorja tot în galben a jucat...

Încălecat pe o jumătate de tribună, agitând mâinile ca aripile morilor de vânt, Nicu Chibrit explică și comentează:

— Auzi să dau eu 5 lei la împrumutul statului... să-mi ia mie taxa la intrare, apăi numai după monopolul alcoolului cât scoate statul după urma mea.

Își găsește ascultare în pieptul lui Marc, caricaturistul, care-și bombează scurt pieptul, bălăbănind în panică o decorație:

— Sigur dom'le.. noi care am luptat... să ne împrumute statul pe noi!

Un cunoscut artist ciulește urechile și înregistrează cu satisfacție sugestia.

Peste cărbunele pistei fluierul domnului Oravetz (pantaloni albi și morgă britanică) strică relațiile sportive dintre Bucureșteni și Clujeni, cei din urmă năvălind peste cei dintâi.

Galeria ascute sulița încurajărilor întâi încet, apoi tumultos, mai tare, tot mai tare, răvășindu-și, spre cocleala cerului, ultimele fărâme de entuziasm, păstrate cu ingrijire în fundul gâtlejului pentru ediția specială a sfârșitului de sezon.

Galbenii sboară peste tot, șburdă în voie printe tricourile albe, care nu-și cred ochilor. Albu muncește din răsputeri să-l ție pe micul Căpușan (elev în clasa 6-a de liceu), care trece peste cariera de internațional și masivul trup al venusistului mai ușor decât peste o ecuație cu două necunoscute.

Juniorii negrilor, cocoțați pe ultima treaptă a tribunei, agită glasuri subțiri ca trâmbița heruvimilor.

— Huideo, Huideo... oagărilor! Și încântați de această manifestație sportivă, scuipă cu toții în șir peste coprigii vânzătorilor din stradă.

— Auzi, și le mai zice și «România»... unguri dom'le... Chenedrean, Lăpușan, Felecan, Cobârzan... Astea sunt nume? Pe români îi chiamă Popescu, Ionescu... așa mai pricepem și noi echipă cu pretenție.

Tripleta, frăților a căzut din biblia simpatiilor, care îi ridicase la rangul de sfântă treime. Sunte trei jucători uzați, frânți, trăind din gloria scofâlcită a luminei din trecut. Doar prin ochii și prin picioarele lui Petea se mai aprinde din când în când fulgerul ascuțit care indică pe jucătorul de rasă, fin speculant al adversarului și a situației. Motoroi gonește a nevoie, ca o biată mârțoagă, încălecată, turtită veșnic de huiduiala publicului. De unde, din ce fund de magazie sportivă e scos la fiecare match acest jucător? Dece nu se retrage, pe ce mentalitate strâmtă și sucită se pronește această ruginită hârțoagă în costrum de jucător, care enervează regulat publicul și sfărâmă jucătorii adverși?

Prin toată această echipă nu poate să sufle un vânt nou, să se curăță cel puțin așa vechile gunoaie, dacă nici o mână meșteră nu ia măsura de coadă să facă ordine?

Întotdeauna acelaș Motoroi, acelaș «Oacă», niciodată jucător de foot-ball, ultimul și cel mai încurcat la atac și cel dintâi când e vorba să lovească un adversar.

Fluerul d-lui Oravetz sună un sfârșit de repriză, în care fâlul frumos, cu sleaua pe inimă, mândrul club «Venus», deabea a ținut piept unor copilandri dela Cluj, neatinși încă de fâfne și cu pieptul plin de tinerețe și avânt.

Galeria recunoscătoare oferă în pauză, ofranda unui fâlfâit de aplauze, în cinstea clujenilor. Criza, înalț și suplu, se apleacă surâzând spre micul Căpușan, îmbrățișându-l cu grijă de părinte. Mai departe Albu (90 kgr.) privește scena cu duioșie.

ST. MENGONI

(Continuarea în pag 5 a)

Martinez Alfara învins la Barcelona

UN MATCH NUL AL LUI ANDERSON

BARCELONA, 18, Intersport). — Alonzo a învins la puncte pe spaniolul Martinez Alfara fostul campion european la categoria semigrea.

In cadrul aceleiași reuniuni suedezul Andersson a făcut match nul cu spaniolul Logan.

Rezultate de eri din străinătate

UNGARIA

Attila — Somogy 2—0 (2—0)
Cartierul III — Kispest 3-1 (1-1)
Ujpest — Phoebus 5—3 (4—1).
Boeskai — Hungaria 2—0 (2-0).
Szeged F. C. — Ferencvaros 2—2 (2—1).

Această partidă a fost întreruptă în minutul 74 din cauza ceții. Conform regulamentului din Ungaria, întregul match va fi rejucat.

CEHOSLOVACIA

Sparta — D. F. C. 7—3 (3—0).
Slavia — Teplitzer 2—2 (1-1)
S. K. Pilsen — Viktoria Pilsen 3-1 (2-0).
Cehie Karlin — A. S. K. Kolin 3—2 (1—0).
S. K. Kladno — S. K. Zidenice 2—1 (2—1).
Senzația zilei.
Bohemians — S. K. Prostejov 3-3 (0-2).

AUSTRIA

Rapid — W. S. C. 3—2 (1—2).
Admira — Floridsdorf 1—1 (1-0).
Vienna — W. A. C. 2—0 (1—0).
Austria — F. C. Wien 1-1 (1-0).
Wacker — Hakoach 4-3 (2-0).
Libertas — Favoritner 3—1.

ITALIA

Juventus — Ambroziana 1—0.
A. S. Roma — Lazio 1—1.
Milano — Torino 0-0.
Sauperderena — Provercelli 3—2.
Fiorentina — Napoli 3—2.
Palermo — Brescia 0-0.
Alexandria — Livorno 4—1.
Triestina — Bologna 3—1.

ELVEȚIA

Etoile Carouge — Vevei S. K. 2-0.
F. C. Bern — Racing Lausanne 4-1
Urania Genf — S. C. Gerendingen 4—1.
F. C. Chaudefond — Topolavoro Genf.
Servette Genf — Cantonal Neuenberg 2—1.
F. C. Aran — Yaungboys Bern 1-1
Lausanne Sport — F. C. Biel 5—2.
F. C. Solothurn — Richemond Frieburg 5—1.

GERMANIA

Hamburg — Berlin 4—1 (2—1).
Lipsca — Drezda 2—2 (0—0).

A Sp. Grănicerul și Ion Manea (Stadiul Român) campioni naționali

Duelul Manea — Dinu Cristea. Concurenți puțini. Organizare bună. Succesul crossurilor de juniori și cel al copiilor

O zi de toamnă excelentă pentru alergările în teren variat, a favorizat desfășurarea celui de al XVI-lea campionat național de cross-country, disputat eri dimineața în incinta hipodromului Clubului călăreților și în împrejurimile imediate ale lacurilor Băneasa și Colentina.

Parcursul într'o oarecare măsură nou, organizarea tehnică bună, au asigurat succesul probei.

In schimb, partea sportivă, care pe noi trebue să ne intereseze cei mai mult, nu ne-a putut satisface.

Nu putem fi mulțumiți, după cum nu pot fi satisfăcuți toți cei care iubesc într'adevăr sportul atletic, atunci când un campionat național de cross-country se dispută între douăzeci de concurenți.

Când din cele nu știu câte Ligi — câte are federația — numai una singură își trimite reprezentanți când din cei 20 de concurenți — mai puțin ca în 1916 când s'a alergat primul cross național — toți sunt din București.

Dacă mai adăugăm și faptul că lupta pentru trofeu s'a disputat numai între trei echipe, avem toată dreptatea să nu ne declarăm încântați de crossul de eri.

Știm, aceasta este într'o oarecare măsură o situație cu care pare că ne-am obicinuit; dar aceasta nu poate fi o consolare.

Și constatarea pe care am făcut-o, asistând la acel de al XVI-lea campioonat de cross-country, este că acest sport nu a făcut nici un progres, mai rău chiar, a regresat.

Nu putem fi acuzați de pesimism, căci cu toți ne aducem aminte că până în 1928 erau prezente la start echipe din Valea Jiului și Brașov, că până anul trecut Brașovul tot mai rămăsese credincios acestei competițiuni. Nu mai vorbim de numărul concurenților, care în toți anii trecea de patruzeci.

Nu este pesimism, ci o tristă realitate și anume că sportul crossului în România a decăzut și că dacă oficialitățile noastre sportive nu se vor îngriji el este destinat să dispară.

Ne pare rău că tocmai după ziua crossului suntem nevoiți să facem aceste triste constatări.

Să revenim însă la manifestațiunea de eri, cu care sezonul atletic și-a încheiat activitatea.

INAINTE DE DISPUTAREA CROSSULUI

Hipodromul Călăreților este animat încă dela ora 9. Se fac pregătiri, în vederea celor trei crossuri, cari vor urma să se desfășoare.

La ora 10.30 concurenții crossului de juniori sunt chemați la start. In acel moment în tribuna oficială remarcăm pe d-nii:

Ion Cămărășescu, fost ministru, donatorul cupei; locotenent colonel Pălăngeanu, președintele F. R. A., d. N. Teodorescu, ajutor de primar al sectorului IV verde, d. Bartolomeu Popescu, directorul liceului C. F. R. Aurel Vlaicu, M. Savu secretarul general al U. F. S. R., ing. N. Mărăscu, Th. Popovici, C. Leoveanu, inginer K. Dumitrescu și Jean Dumitrescu, primii campioni naționali de cross-country, căpitan E. Popescu, lt. Nicolaescu, profesor V. Orășanu precum și membrii Biroului Ligii Muntenia și ai Biroului F. R. A.

(Citiți continuarea în pagina V-a)